

Jogalapok és fontosabb érvek

Az olasz jogban azokra az építkezésekre, amelyek nem érik el az egy főre eső 200 munkanapot, és ahol nem az irányelv II. melléklete szerinti munkákat végeznek, kizárólag a 626/1994. sz. rendelet 7. cikke szerinti összehangoló rendelkezések vonatkoznak. E cikk azonban csak általános együttműködési és összehangolási kötelezettséget ír elő azon munkaadók számára, akik vállalkozásukban vagy termelő egységükben alvállalkozókat vagy önálló vállalkozókat foglalkoztatnak. Nem lehet tehát azt állítani, hogy a 92/57/EGK irányelvnek a munka előkészítési és megvalósítási szakaszaiban megkövetelt összehangolásra vonatkozó pontos és részletes rendelkezéseit a rendelet szóban forgó cikke átültette az olasz jogba.

(¹) HL L 183., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 349. o.

(²) HL L 245., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 7. kötet, 71. o.

A Commissione tributaria regionale di Genova (Olaszország) által 2006. június 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Agenzia Circonscrizione Doganale di Genova kontra Euricom SpA

(C-505/06. sz. ügy)

(2007/C 42/20)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Commissione tributaria regionale di Genova (Olaszország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Agenzia Circonscrizione Doganale di Genova

Alperes: Euricom SpA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A Közöségi Vámkódex 216. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy ezt kizárólag az aktív feldolgozási eljárás során létrejött, nem közösségi árukat magukban foglaló árukra kell alkalmazni, vagy létezik egy, a többihez képest önálló vámkötelezettség-forrás, amelyet annak igénye indokol, hogy ne lehessen kettős vámkedvezményt igénybe venni?
- 2) Az előzetes export és azonos tulajdonságokkal rendelkező áruval helyettesítő import sajátos módszere (EX-IM) szerint végrehajtott aktív feldolgozás művelete keretében a Közöségi Vámkódex 115. cikkének (1) és (3) bekezdése, valamint a

2913/92/EGK rendeletben (¹) található vonatkozó végrehajtási jogszabályok szabályozzák-e egyébként a közösségi áru vámstátuszának megszerzését és az Olaszországból származóként előzetesen exportált áru helyettesítésére behozott áru behozatalát terhelő vámok alóli mentesség megadásának kedvezményét, vagy e jogszabályokat nem kell alkalmazni, amennyiben a fent hivatkozott ügylet, a szóban forgó és fent említett termékek tekintetében, olyan országok felé irányuló előzetes exportokra vonatkozik, amelyekkel az Európai Közösség megfelelő megállapodásokat írt alá?

- 3) A jelen ügyben az a tény, hogy a fent hivatkozott 115. cikk (3) bekezdése előírja, hogy a helyettesítés céljából importált áruk az előzetesen exportált közösségi áruk vámstátuszát szerzik meg, befolyásolja-e vagy sem a konkrét ügyletet, különösen az előzetesen exportált rizs közösségi eredetét. Amennyiben az erre a kérdésre adott válasz igenlő, azt a kérdést kell feltenni, hogy milyen viszony áll fenn az aktív feldolgozás vámréndszeré és a Közöségi Vámkódex, valamint a KKEO országokkal kötött megállapodások eredetre vonatkozó rendelkezései között?
- 4) Az Európai Közösség és a KKEO országok közötti megállapodások 15. cikkének (2) bekezdését, amely előírja, hogy a nem közösségi eredetű, de (valamely közösségi vámhatóság által kiállított) EUR 1 bizonyítvánnyal exportált áruk előállításához felhasznált nyersanyagokra vonatkozó vámok visszafizetésének tilalma nem érvényes, ha ezeket a termékeket ugyanakkor belső fogyasztásra szánják, úgy kell-e értelmezni, hogy ez megfosztja a Közöségi Vámkódex 216. cikkét hatékony érvényesülésétől?

(¹) HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet 4. kötet 307. o.

A T-302/03. sz., PTV Planung Transport Verkehr AG kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2006. október 10-én hozott ítélet ellen a PTV Planung Transport Verkehr AG által 2006. október 18-án benyújtott fellebbezés

(C-512/06. P. sz. ügy)

(2007/C 42/21)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: PTV Planung Transport Verkehr AG (képviselő: F. Nielsen ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-302/03. sz. ügyben 2006. október 10-én hozott ítéletét.
- A Bíróság kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Elsőfokú Bíróság 2006. október 10-i ítélete sérti a 40/94 rendelet⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját. Az Elsőfokú Bíróság tévesen feltételezte, hogy a „map&guide” megjelölés és a „számítógépes szoftver” áru, valamint a „számítógép-programozás” szolgáltatás között „közvetlen és konkrét kapcsolat” áll fenn és a „map&guide” elnevezés ezen áru és szolgáltatás „azonnali azonosítását” teszi lehetővé (az ítélet 40. pontja). A továbbiakban az Elsőfokú Bíróság tévesen indult ki abból, hogy a „map&guide” megjelölés lehetővé teszi az érintett vásárlóközönség számára, hogy „azonnal, a legcsekélyebb gondolkodás nélkül közvetlen és konkrét kapcsolatba hozza azt a számítógépes szoftverekkel és a számítógép-programozási szolgáltatásokkal, melyek (város)térkép és útikönyv (útikalauz) funkciót kínálnak” (az ítélet 47. pontja). Végül az ítélet szerint a „számítógépes szoftver” árucsoportban és a „számítógép-programozás” szolgáltatáscsoportban olyan áruk és szolgáltatások is vannak, amelyek rendeltetése (város-) térképek és útikönyvek (útikalauzok) nyújtása.

Az Elsőfokú Bíróság az ítéletben tévesen értelmezte a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontját. Az Elsőfokú Bíróság álláspontjával ellentétben a bejelentett védjegy rendelkezik megkülönböztető képességgel és nem leíró jellegű. A bejelentett védjegy nem leíró jellegű. Csak akkor feltételezhetnénk „konkrét és közvetlen kapcsolat”, valamint „azonnali azonosítás” meglétét, ha olyan fogalomról lenne szó, amely közvetlenül jelöli az érintett árut vagy szolgáltatást vagy leírja azokat a jellemzőket, amelyek az adott áruhoz vagy szolgáltatáshoz közvetlenül „tapadnak”. A „map&guide” elnevezésre ez nem vonatkozik. Nem írja le közvetlenül sem a „számítógépes szoftver” árut, sem pedig a „számítógép-programozás” szolgáltatást, és nem tartalmaz közlést közvetlenül az áruhoz vagy a szolgáltatáshoz kapcsolódó jellemzőre vonatkozóan sem. A vásárlóközönség nem tudja „azonnal, a legcsekélyebb gondolkodás nélkül közvetlen és konkrét kapcsolatba hoz[ni] azt a számítógépes szoftverekkel és a számítógép-programozási szolgáltatásokkal, melyek (város)térkép és útikönyv (útikalauz) funkciót kínálnak”. Ugyanígy sem a „számítógép-programozás” szolgáltatás, sem pedig a „számítógépes szoftver” áru nem tudja betölteni (város-) térképek és útikönyvek (útikalauzok) rendeltetését.

Az Elsőfokú Bíróság által feltételezett összefüggés a „map&guide” elnevezés és a konkrétan igényelt „számítógépes szoftver” áru, illetve „számítógép-programozás” szolgáltatás között nem áll fenn eredetileg, hanem csak spekulatív okfejtés eredményeként jött létre.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

Az Elsőfokú Bíróságnak (kibővített negyedik tanács) a T-168/01. sz., GlaxoSmithKline Services Unlimited, korábban Glaxo Wellcome plc kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. szeptember 27-én hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2006. december 18-án benyújtott fellebbezés

(C-513/06. P. sz. ügy)

(2007/C 42/22)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: T. Christoforou, F. Castillo de la Torre és E. Gippini Fournier meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: a European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPIC), a Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, a Spain Pharma, SA, az Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar) és a GlaxoSmithKline Services Unlimited, korábban Glaxo Wellcome plc

A fellebbező kérelmei

A fellebbező kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak a T-168/01. sz., GlaxoSmithKline Services Ltd kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. szeptember 27-én hozott ítélete rendelkező részének 1. és 3-5. pontját;
- hozzon az ügyben végleges ítéletet, megalapozatlanság miatt elutasítva a T-168/01. sz. ügyben benyújtott megsemmisítés iránti keresetet;
- kötelezze a T-168/01. sz. ügy felperesét a Bizottságnak az azon ügy, valamint a jelen fellebbezés során felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság egyetért az Elsőfokú Bíróság következtetéseivel a vitatott határozat indokolása, a vállalkozások közötti megállapodás fennállása, az állítólagos hatáskörrel való visszaélés, valamint a szubszidiaritás elvének és az EK 43. cikk állítólagos megsértése tekintetében.

Az ítélet azon részét illetően, amely a versenyellenes „hatás” kérdésével foglalkozik, a Bizottság vitatja az Elsőfokú Bíróság által elfogadott érvelést. Előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság a megállapodás versenykorlátozó „hatásának” fennállását megerősítő elemzése valójában a jogi és gazdasági háttérre figyelemmel a megállapodás versenykorlátozó „céljának” elemzése volt, és ennek alapján az Elsőfokú Bíróságnak meg kellett volna erősítenie a határozat azon megállapítását, amely szerint a megállapodásnak versenyellenes célja volt. A hatással kapcsolatos többi megállapítással kapcsolatban a Bizottságnak komoly aggályai vannak különösen az alábbiakat illetően: az érintett piac meghatározása, az EK 81. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerinti jogsértés Bizottság általi megállapításának azon téves jogi érvelés alapján történt elutasítása, hogy a különböző árakat különböző földrajzi piacokon alkalmazták, valamint az ítéletben található